

Eesti Kontsert

VANEMUINE

Vanemuise Sümfooniaorkestri ja Vanemuise kontserdimaja hooaja lõppkontsert 2018

*Vanemuise
sümfooniaorkester 110!*

I OSA

Ester Mägi (*1922)
„Vesper” (1990/1998)

Tõnu Kõrvits (*1969)
„Lilled melanhoolia” (2018, esiettekanne)
- Lilled
- Minu salaaed
- Melanhoolia

Ester Mägi (*1922) / orkestratsioon **Paul Mägi** (*1953)
Laulud **Betti Alveri** luulega (1981/1985)
- Jälle ja jälle
- Linnud naersid
- Puust palitu

Helen Lepalaan (metsosopran)

II OSA

Dmitri Šostakovitš (1906–1975)
Sümfoonia nr 10 e-moll op. 93 (1953)
- Moderato
- Allegro
- Allegretto
- Andante

Vanemuise Sümfooniaorkester
Dirigent **Paul Mägi**

18. mail 2018 kell 19 Vanemuise kontserdimajas
Vanemuise teatri ja Eesti Kontserdi koostööprojekt

ESTER MÄGI on eesti muusika esileedi, kelle loomingu püsitunnusteks on selge vormiloogika, läbipaistev kõlapilt ja valdavalt eesti rahvamuusikal põhinev või sellele lähedane lakooniline motiivistik. Kuulajad ja teoste esitajad on Mägi loomingus alati hinnanud selle maitsekust ja diskreetsust, loomulikkust ja terviklikkust, rahvuslikkust, mis ühendatud kaasaegse mõtlemise ja helimaailmaga.

Ester Mägi lõpetas 1951. aastal Tallinna Konservatooriumi Mart Saare kompositsiooniklassis ja täiendas end seejärel aastail 1951–1954 Moskva Konservatooriumi aspirantuuris Vissarion Šebalini juures. Saabunud Moskvast tagasi Eestisse, asus ta tööle Tallinna Riikliku Konservatooriumi teooriaõppejõuna ja töötas sellel kohal 30 aastat: 1954–1984.

Tema žanridelt ja koosseisudelt mitmepalgelises loomingus tõusevad esile kammerteosed. Hugo Lepnurm on Ester Mägi kohta poeetiliselt öelnud: „Võrdleksin Ester Mägi muusika ilu põllu- ja aasalilide tagasihoidliku kaunidusega, mida märkame aias kultiveeritud rooside, nelkide ja liiliate ereduse kõrval alles teises järjekorras, kuid mis pikemal vaatlemisel meid üha enam võlub oma loomulikkuse ja vahetu kuuluvusega lõputult rikkasse loodusse.”

„Vesper” (1990) valmis originaalis viiulile ja klaverile ning selle loomise idee pärineb ühelt õhtuselt jumalateenistusest Jaani kirikus. Autor on siin kasutanud ka üht motiivi sel teenistusel kõlanud vaimulikust meloodiast. Teos on justkui üksainus ja muutumatu eeleegiline õhtumeeleolu, täis pastoraalset lüürilisust ja romantilisi kõlamaastikke.

Seade keelpilliorkestrile tellis 1998. aastal muusikat tantsu

ja poeesiaga ühendav Rootsi ansambel Eurythmia, kelle esituses see on kõlanud mitmel pool Euroopas. Teost esitatakse sageli ka Eesti kontserdilavadel.

„**Laulud Betti Alveri luulega**” (1981) on loodud algselt metsosopranile ja klaverile ning tulid esiettekandele 1982. aastal Heliloojate Liidus, solistiks Leili Tammel ja klaveril Vilma Mallene. 1985. aastal kõlas laulutsükkel Estonia kontserdisaalis Paul Mägi orkestratsioonis taas Leili Tammeli soleerimisel; Eesti Riikliku Sümfooniaorkestrit dirigeeris Paul Mägi.

FOTOGRAAF KALJU SUUR

FOTOGRAAF AVE MARIA MÕISTLIK

TÕNU KÕRVITSA poeetiline ja nägemuslik muusika viib kuulaja hüpnootilistele rännakutele looduse ja rahvapärимuse, inimhinge ja alateadvuse maastikele. Tema helikeeles täiendab väljendusrikast meloodikat peenekoeline harmoonia- ja tämbrivärvide spekter.

Lõpetanud 1987. aastal Tallinna Muusikakeskkooli muusikateooria alal Alo Põldmäe käe all, läbis ta Eesti Muusikaakadeemias bakalaureuseõppe Raimo Kangro kompositsiooniklassis (1994) ja õppis magistrantuuris prof Jaan Räätsa juhendamisel. Alates 2001. aastast õpetab ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias kompositsiooni ja orkestratsiooni.

Tõnu Kõrvitsat on pärjatud mitmete riiklike ja kultuuriistitutsioonide preemiatega ja aunimetustega, sh Eesti Kooriühingu poolt omistatud Aasta Koorihelilooja tiitel (2014) ja Eesti Rahvusringhäälingu poolt antud Aasta Muusiku tiitel (2015) ning 2016. aastal Eesti Vabariigi kultuuripreemia ja Valgetähe III klassi orden.

Kõrvitsa mitmekesine looming hõlmab kõiki traditsioonilisi muusikažanre alates orkestriteostest, instrumentaalansamblitest ja teostest soolopillidele kuni koorimuusika, soololaulude, ooperite ja filmimuusikani. Ta on tuntud ka kui meisterlik popmuusika arranžeerija ja orkestreerija.

„Lilledel melanhoolia” on kolmest sõnadeta laulust koosnev tsükkel. Nad kõik on seotud öitsemise ja kaduvusega. Selles on midagi melanhoolset, aga ka midagi sellist, millega peab leppima. – Tõnu Kõrvits

DMITRI ŠOŠTAKOVITŠI 15 sümfooniat kuuluvad autori tähelepanuväärseimate lehekülgede hulka, hõlmates ligi pool sajandit kestnud loomingulist teekonda: esimene neist valmis 1925. aastal noore helilooja lõpueksamitööna ja tähistas Šostakovitši jaoks läbimurret kontserdilavale, viimane aga 1971. aastal, neli aastat enne tema surma.

Šostakovitš polnud kuigi varmas oma teoseid kommenteerima. Ta on öelnud: „Mind kohutavad inimesed, kelle jaoks sümfoonia kommentaarid on olulisemad kui sümfoonia ise. Nende jaoks on kõige tähtsam suur hulk julgeid sõnu. Muusika ise võib olla armetu ja haletsusväärne. Mina ei vaja muusika teemal julgeid sõnu ja ma ei usu, et keegi teinegi neid vajab. Me vajame julget muusikat. Julge all ei pea ma silmas seda, et teos kirjutatakse nootide asemel graafiliselt. Julge ses mõttes, et seal kõneldakse tõtt. Ja teeb seda nii, et võimalikult suur arv nii tema riigi kui ka teiste riikide kodanikest mõistab seda muusikat ja võtab selle omaks, mõistes läbi selle tema riiki ja rahvast. Selles näen mina muusika kirjutamise mõtet.”

„Las nad kuulavad ja mõistatavad ise” oli Šostakovitši vastus, kui talt küsiti tema 10. sümfoonia programmi. Vihjeks andis ta vaid üldise kommentaari: „Selles kompositsioonis tahtsin ma kujutada inimese emotsioone ja kirgi.” Teos, mida peetakse Šostakovitši sümfoonilise muusika üheks vaieldamatuks kõrgpunktiks, valmis 1953. aasta suve- ja sügiskuudel. Sama aasta 5.

märtsil oli surnud hirmuvalitseja Jossif Stalin (samal päeval suri ka Prokofjev!), lõpetades epohhi, mis oli toonud loomeinimestele nii palju kannatusi. Šostakovišt oli seda valusalt tunda saanud tänu 1948. aastal Kommunistliku Partei Keskkomitee poolt vastu võetud otsusele, mis võttis löögi alla heliloojad, kes „soosisid formalistlikke ja rahvale võõraid suundumusi“. Otsus tabas nõukogude muusika kõige andekamaid esindajaid, nende hulgas eelkõige Šostakovišt ja Prokofjevit. Stalin oli eriti vihane Šostakovišti peale, et ta oli keeldunud kirjutamast Stalinile sõja lõppedes suursugust ja võidukat Üheksandat sümfooniat, milles oleks ülistatud juhi geniaalsust ja tarkust. Selle asemel oli helilooja loonud 1945. aastal sümfoonia, mis oli täis sarkasmi ja kibestumist. Šostakovišti mälestusteraamatus, mis on kirja pandud Solomon Volkovi poolt, tunnistab helilooja: „Ma ei suutnud kirjutada Stalinile apoteoosi. [...] Kuid ma kujutasin Stalinit oma järgmises sümfoonias, Kümnendas. Kirjutasin selle vahetult pärast Stalini surma. Keegi ei ole veel ära arvanud, millest see sümfoonia räägib. See on Stalinist ja Stalini aastatest. Teine osa, skertso, on Stalini muusikaline portree, kui rohmakalt öelda. Sümfoonias on mõistagi ka palju teisi asju, kuid see on põhiline.“

Pärast 10. sümfoonia esiettekannet 17. detsembril 1953 Jevgeni Mravinski juhatusel Leningradi Filharmooniorkestri poolt puhkes Heliloojate Liidus suur diskussioon. Kriitikatule alla sattus teoses valitsev üldine meeleolu, mitte niivõrd selle muusikalised väärtused. Meedias iseloomustati sümfooniat kui „üksildase inimese tragöödiat, kes ei näe oma kannatuste lõppu ja kahtluste lahendust“ ning seal tajuti „vahel hüsteeriaga piirnevat valu ja piina“. (Sovetskaja Muzõka, 4/1954). Kriitik Juri Kremljov seostas aga juba 1957. aastal teost Stalini kultuse paljastamisega, kirjutades ajakirjas Sovetskaja Muzõka, et „Kümnes sümfoonia oma psüühilise masendatuse ja muserdatusega on meie ajastu tõetruu dokument“.

Evelin Kõrvits

PAUL MÄGI asutas 1978 Eesti Raadio Kammerorkestri ning oli ka selle orkestri kunstiline juht ja peadirigent. 1984-1991 töötas Rahvusoperis Estonia dirigendina. Juhatanud külalisdirigendina Moskva Suures Teatris. Aastatel 1990-1994 oli Läti Riikliku Sümfooniaorkestri peadirigent ja kunstiline juht. Juhatas Läti RSO kontserte kuulsates kontserdisaalides Euroopas ning osales paljudel rahvusvahelistel festivalidel - *Concertgebouw*, *Fetes Musicales en Touraine*, *Chichester Festivities*, *Festival Costa do Estoril* jpm. 1995-2002 oli RO Estonia loominguline juht ja peadirigent.

Alates 2004 töötab Uppsala Kammerorkestri kunstilise juhi ja peadirigendina ning 2011. aasta septembrist lisandus Vanemuise teatri muusikajuhi ja peadirigendi ametikoht. On juhatanud kontserte kõikjal Euroopas ja Ameerikas (Detroiti SO, Moskva Filharmoonia SO, Equadori NSO, Rootsi Raadio SO, Stockholmi Kuninglik Filharmoonia, Göteborgi SO, Malmö SO jpt.)

Rahvusvahelisi ooperilavastusi: Rossini „Itaallanna Alžiiris“, Verdi „Trubaduur“, Straussi „Nahkhiir“ Soomes, Puccini „Suor Angelica“ ja „Gianni Schicchi“ Rootsis, Dargomõžski „Näkineid“ Wexfordi festivalil Iirimaa, Bizet' „Carmen“ Belgias ja Küprosel, Puccini „Boheem“ ja Tšaikovski „Luikede järv“ Rootsi Kuninglikus Ooperis, Verdi „Rigoletto“ Malmö Ooperis ja Soome Rahvusoperis, Reinvere „Puhastus“, Massenet' „Thaïs“ ja Puccini „Madama Butterfly“ Soome Rahvusoperis, Mussorgski „Boriss Godunov“ Nantes'i Ooperis, Moskva „Helikon“ ooperiga Salzburgi Festspielhausis ja Champs-Élysées teatris Pariisis.

Vanemuises on toonud välja: Verdi „Trubaduur“, Lehári

„Lõbus lesk”, Massenet’ „Werther“, Tšaikovski „Jevgeni Onegin“, Aintsi „Rehepapp“, Tubina „Reigi õpetaja“, Bizet’ „Carmen“, Donizetti „Lucia di Lammermoor“, Lille „Tulleminek“, Straussi „Viini veri“.

Rahvusoperis Estonia: Puccini „Boheem”, „Suor Angelica”, Mozarti „Figaro pulm”, Verdi „Nabucco”, „La traviata”, „Don Carlo” ja „Ernani”, Bizet’ „Carmen”, Dargomõžski „Näkingeid”, Nicolai „Windsori lõbusad naised”, Straussi „Viini veri”, „Nahkhiir”, „Õõ Veneetsias”, Lehári „Lõbus lesk”, Tambergi „Cyrano de Bergerac”, Tubina „Kratt”, Kangro „Süda”, R. Straussi „Salome”, Mussorgski „Boriss Godunov”, Eespere „Gurmaanid“ jm.

Paul Mägi on tunnustatud džässviulidaja, kes on esinenud festivalidel Ungaris, Bulgaarias, Kuubas, Soomes, Saksamaal, Iirimaa, Inglismaal, USA-s jm. On esinenud koos BBC ja Bostoni Sümfooniaorkestriga.

Paul Mägi on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia orkestridirigeerimise professor ja Stockholmi Kuningliku Muusikakõrgkooli külalisprofessor. Aastal 2013 valiti ta Rootsi Kuningliku Muusikaakadeemia liikmeks.

HELEN LEPALAAN (metsosopran)

Helen Lepalaan on lõpetanud Eesti Muusikaakadeemia ja täiendanud end Hollandis ning Saksamaal. Aastatel 2006–2008 oli ta ooperiteatri Opera Zuid solist Hollandis, kus lisaks muudele rollidele laulis ta peaosi Bizet’ „Carmenis“, Massenet’ „Tuhkatriinus“ ja Rossini „Sevilla habemeajajas“. Tema repertuaari kuuluvad ka Dorabella (Mozarti „Così fan tutte“), Kate Pinkerton ja Suzuki (Puccini „Madama Butterfly“), Maddalena (Verdi „Rigoletto“), Tšaikovski Polina („Padaemand“) ja Olga („Jevgeni Onegin“), Blanche (Prokofjevi „Mängur“), Toapoiss (Dvořáki „Näkingeid“), Orlofsky (Straussi „Nahkhiir“), Carmela (de Falla „La vida breve“), metsosoprani soolod Raveli ooperis „Laps ja nõidus“ ning Debussy ooper-balletis „Püha Sebastiani ohverdus“. Lepalaane kontsertrepertuaari kuuluvad Berliози vokaaltsükkel „Suveööd“ (Hollandi Rahvusliku Noorteorkestriga, dir. Ludovic Morlot), metsosoprani partiid mitmetes suurvormides. Ta on laulnud mitmetel nimekatel lavadel Saksamaal, Belgias, Hollandis ja Inglismaal, sh Amsterdami Concertgebouws, Walesi Rahvusoperis ja Heidelbergi Ooperifestivalil. Viimaste oluliste esinemiste hulka kuuluvad nimiroll Bizet’ „Carmenis“ Heidelbergi Ooperifestivalil ja debüüt Opera Northis (2013, Sesto Mozarti ooperis „Tituse halastus“). Rahvusoperis Estonia on ta laulnud nimiosa Bizet’ „Carmenis“ ja Händeli „Julius Cesaris“, Armidat Händeli „Rinaldos“ ja Tütart Hindemithi „Cardillacis“.

Vanemuise sümfooniaorkester 110!

VANEMUISE SÜMFOONIAORKESTER 110!

Ehkki 1906. aastal valminud uues uhkes hoones tegutsema hakanud kutselisse Vanemuise teatrisse selle juht Karl Menning asjaarmastajalikul tasemel esitatud muusikateatrit ei lubanud (mis õppinud muusikute vähesuse tõttu oleks olnud paratamatu), sai jalad alla professionaalne Vanemuise orkester dirigent **Samuel Lindpere** juhatusel. Kollektiivi esimene kontsert oli **7. mail 1908**. Siit sai alguse Vanemuise kuulusuviste aiakontsertide traditsioon, mis 1911–1923 Juhan Aaviku peadirigeerimisel kandis endas missiooni tutvustada eestlaskonnale maailma orkestrimuusikat kogu selle mitmekesisuses. Ainuüksi 1912. aasta suvel kanti ette kõik Beethoveni sümfooniad, v.a viimane, 9. Hämmastaval kombel oli tollest perioodist just Vabadussõja lõpul ning omariikluse algaastail rekordarv kontserte (hooajal ligi sada), kuulajaid (1920. aasta suvel 50 000) ning koosseis suurim (1920. a 50 mängijat). Ja ehkki nii neil kui järgnevail aastail teatris dirigendina töötanud **Juhan Simm** (1914–1941) püüdis ja pingutas, hakkas 1920-ndatel aastatel kontsertidega seonduv (erinevate probleemide tõttu) allamäge veerema – repertuaar lahjenes, kuulajate hulk vähenes ja ka esitustase oli sageli problemaatiline.

Murrang Vanemuise, sealhulgas teatri muusikaosa ajaloos oli 1935. aastal, kui vahetus teatri juhtkond ning Juhan Simmi kõrvale tõusis dirigendiks **Eduard Tubin** (1930–1944). Tublisti tõusis muusikalavastuste üldine esitustase, aga peale selle juurutas Tubin igakuise talviste sümfooniakontsertide tava. Need jätkusid regulaarselt ka Saksa võimu ajal 1941–1944, mil abijõududena oli orkestris Wehrmacht'i ohvitseri. Esitav repertuaar oli laiahaardeline tänu juba varem teatri väga mahukaks kasvanud noodikogule.

Pärast II maailmasõda oli kogu Vanemuise kollektiiv, sealhulgas orkester, aastaid väga raskes olukorras, kuna puudus oli kõigest, eriti aga õppinud muusikutest. Dirigent **Jaan Hargelil** (1944–1966) tuli juhatada erineva ettevalmistusega (osalt ettevalmistusetagi) muusikuid. Ka noodikogu oli sõjatules hävinud. Ometi tegutseti entusiastlikult ning suudeti anda publikule aastateks meelde jäänud etendusid. Orkestri ees seisis neil aastail veel Raivo Kursk (1943–1949) ning Aleksei Dolgušin (1945–1951). Uus tõus algas **Erich Kõlari** dirigenditööle tulles (1957–1984, vaheajaga). Tema kõrval oli ametis pikka aega **Valdeko Viru** (1969–1991). 1960–1970-ndad olid Vanemuisele kogu tema senise ajaloo suurimad menükümnendid. Tasapisi täienes solistide koosseis, olles 1960-ndatel aastatel rikkam kui iial varem. Repertuaar oli

mitmekesine ja huvitav, nii klassikalisemad-traditsioonilisemad kui moodsamad teosed olid üldiselt publikurohked ning kriitika positiivne nii Eestis kui välisesinemistel. Kui 1970 sai valmis uue maja kontserdisaal, suurendati ka orkestrit ning dirigent **Endel Nõgene** eestvõttel (1974–1999, vaheajaga) elavnes kontserttegevus; 1975 asutati tema initsiatiivil Vanemuise kammerorkester. 1985–1987 oli teatri peadirigent **Toomas Kapten**.

Vanemuise sümfooniaorkester annab teatri muusikalavastustes osalemise kõrval jätkuvalt sümfooniakontserte ning alates 1990-ndate keskpaigast on kriitika saanud kollektiivi pidevalt kiita. Stabiilselt töötas sellal siin dirigendina **Lauri Sirp** (1993–2015), episoodilisemalt olid teatri muusikajuhi ja peadirigendi ametis **Mihkel Kütson** (1999–2004 ja 2008–2011), **Hendrik Vestmann** (2004–2006) ja **Toomas Vavilov** (2006–2007). 2011. aasta septembrist on teatri ja orkestri muusikajuht ja peadirigent **Paul Mägi**. Alates 2006. aastast tehakse koostööd *Deutscher Musikrat Dirigentenforum*’iga. Esinetud on välismaal (Saksamaal, Rootsis, Lätis jm). Samuti on välja antud plaate (Camille Saint-Saënsi, Anton Bruckneri, Artur ja Villem Kapi, Eduard Tubina, Eino Tambergi, Ester Mägi muusikaga). Kriitika on ära märkinud orkestri huvitavaid kavu (Vanemuise etteaste [võib] kokku võtta järgmiselt: keskmisest julgema repertuaarivaliku poolest vaieldamatult „veni, vidi, vici“ – Sirp, 26.05.2017); samuti erakordseid õnnestumisi kontsertidel, sh uues, jazzivaldkonnas („Ilmselt poleks Eduard Tubin ka oma kõige idealistlikumas unistuses osanud ette kujutada, millise fiilinguga jazzikontserdi on tema juhitud kollektiiv võimeline kunagi kauges tulevikus andma. [---] Kuuldavasti polnud publik vaimustuses mitte ainult kodusaalis, vaid muusikuid tänati erakordselt sooja aplausi ja korduva püsti tõusmisega suisa pealinnas.“ – Muusika, 2017/12).

Virge Joamets

VANEMUISE SÜMFOONIAORKESTER

Kunstiline juht ja peadirigent Paul Mägi

Kontsertmeister Kadri Palu

I viiul Kadri Palu, Linda-Anette Verte, Andri Annus, Susann-Elisabeth Eessaar, Maria Lepnurm, Vitalij Regensperger, Silja Peedo, Katrin Ojam, Anne Vellomäe, Helena Valpeteris

II viiul Anna Samsonova, Vlad Campean, Sirli Laanesaar, Lucia S. Alfonso, Žanna Toptši, Hille Niilisk-Rees, Juan Jose Restrepo Duarte, Triinu Tamm-Raudver

Viola Kadri Rehema, Svetlana Nukka, Hanno-Mait Maadra, Niina Mets, Merike Ots, Tiina Enniko

Tšello Lauri Sõõro, Enno Lepnurm, Heli Ilumets, Pärt Tarvas, Marina Peleševa, Gunther Skala

Kontrabass Linda Viller, Aivar Eimra, Jaanus Roosileht, Rena Selliov

Harf Kai Visnapuu

Flööt Karina Vološina, Marion Strandberg, Kersti Perandi

Oboe Anna Šulitšenko, Anastasia Cherniak, Maimu Kaarde

Klarnet Margus Vahemets, Tõnu Kalm, Heimo Hodanjonok

Fagott Kulvo Tamra, Johanna Tuvi, Elle Fuchs

Trompet Priit Rusalepp, Viljar Lang, Karl Vakker

Metsasarv Urmas Himma, Hannes Metssalu,

Kristiina Luik, Marie Jaksman

Tromboon Kait Tiitso, Rain Kotov, Aivo Koddanipork

Tuuba Tanel Tamm

Löökriistad Ilja Šarapov, Valdeko Vija, Ilmar Varjun, Karl-Juhan Laanesaar, Kert Kotkas

HAAPSALU
TŠAIKOVSKI
FESTIVAL

Balletiöö

R 29. juuni kell 23 Haapsalu piiskopilinnus

Rahvusvahelised balletisolistid Vanemuise teatrist

Lavastaja Mare Tommingas

Vaata kogu festivalikava tchaikovskyfestival.ee

Piletid müügil Piletilevis ja Piletimaailmas

TRAD.ATTACK!

EMTA lavakunstikooli 28. lend

LAVASTUSES

Lavastaja
Peeter Jalakas

EESTI MÄNGUD

Alates 10. juunist
Tartu Raadi lennukiangaaris

SILBERAUTO

GUSTAV
Kõrgkvaliteetne kaudu

Jalaka
KIPPETA MAJAK ELA

Tartu
Inoode mõtete kinn

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks.
Fondi on võimalik teha annetusi:
SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAE2X /
SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEE2X
Märksõna: VANEMUISE FOND

Vanemuise fond tänab:

Olga Aasavit, Andrus Ansipit, Mart Avarmaad,
Alar Kroodot, Kalev Kaset, Mati Kermast, Eero Timmermanni,
Tartu linna, Vanemuise advendikontserdil annetajaid.

Eesti Kontserdi toetajad:

Hooaja peatoetaja

Hooaja suurtoetaja

Ametlik autopartner

KULTUURIMINISTEERIUM

MAJANDUS- JA
KOMMUNIKATSIOONI-
MINISTEERIUM

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Ametlik autopartner

Ametlik hotellipartner Tartus

Ametlik hotellipartner Tartus

Ametlik hotellipartner Tallinnas

KULTUURIMINISTEERIUM

AS GIGA on Vanemuise Sümfooniaorkestri Kassitoome tasuta suvekontserdi peasponsor.

